

haabløst og umuligt Samarbejde Direktøren og de paagældende Direktioner imellem. Men der er jo Raad for alt her i Verden, og man fandt ogsaa paa Raad der, idet man ophævede de lokale Direktioner, saa var den Vanskelighed ude af Verden. Jeg har dog ikke nogen Tro til Diktatorsystem i noget Forhold og heller ikke her, og jeg vil derfor gerne, indrømmende, at de Fremgangsmaader, man har fulgt, er Resultatet af de Kommissionsovervejelser, man har været stillet overfor, advare mod, at Udviklingen fortsættes, som den nu er, idet den efter min Mening er inde i et uheldigt Spor.

At de lokale Direktioner afskaffedes, saaledes som Forholdene har udviklet sig, var utvivlsomt en Nødvendighed, thi Samarbejdet mellem dem, der hidtil havde haft Magten og Myndigheden, og den, der nu skulde have den, var i og for sig umuligt. Men der er samtidig med den nye Ordning kommet en tredje Institution, som har med Ledelsen af disse Forhold at gøre, det saakaldte Tilsynsraad. Og dér vil jeg gerne henstille overfor den højtærede Socialminister — de Vanskeligheder, hvori vi for Øjeblikket befinder os, er forhaabentlig af forbigaende Karakter — at tage dette Tilsynsraad mere med i Arbejdet end hidtil. Saa vidt jeg ved, har Tilsynsraadet een Gang været rundt paa Statens Sindsygehospitalet og ladet sig præsentere, saa man vidste, hvem de var; men efter at denne Rundrejse var tilendebragt, har deres Virksomhed indskrænket sig til ved Møder afholde her i Københavnen at forhandle med Direktøren om de Forhold, han finder Anledning til at stille Tilsynsraadet overfor. Men naar alt, hvad Tilsynsraadet skal studere, bliver det forelagt af Direktøren, og han er den, der ved Selvsyn kender Forholdene rundt omkring paa Hospitalerne, medens de andre nærmest kommer til at kende dem i den Fremstilling, de bliver stillet overfor, tror jeg ikke, det bliver noget, der i sig selv indeholder nogen synderlig Værdi. Jeg henstiller derfor til den højtærede Socialminister at træffe et Arrangement, efter hvilket Medlemmerne af Tilsynsraadet faar Lejlighed til ved Selvsyn at følge Forholdenes Udvikling rundt omkring paa vore Hospitaler, saaledes at de, naar Direktøren og de mødes til Forhandlinger, virkelig har Kendskab til Forholdene, saa man kan mødes paa lige Fod. Jeg tænker mig ikke, at de højtideligt skal drage rundt, forud anmeldte, og indtage de Middage, der følger med saadanne Besøg, og være Genstand for

den Høflighed, der altid vises dem. De skal helst komme enkeltvis og helst uanmeldt og derved faa Lejlighed til virkelig at sætte sig ind i Forholdene, som de til daglig former sig.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Kirkeminister om et Forhold, der allerede er blevet omtalt dels af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt og dels af den højtærede Kirkeminister. For at gardere mig mod enhver Misforstaaelse vil jeg straks sige, at de Bestræbelser, den højtærede nuværende Kirkeminister udfolder for, hvor Lejligheden dertil byder sig, at sammenlægge smaa Præsteembeder, er jeg enig i. Med Hensyn til det Tilfælde i min Valgkreds, der har været omtalt baade af det ærede Medlem og den højtærede Minister, nemlig Tilfældet Udby—Gamborg, skal jeg aabent erkende, at naar man ønsker Præsteembeder sammenlagt og benytter Lejligheden dertil, hvor den byder sig, er dette Tilfælde saa oplagt for en Sammenlægning, at en Sammenlægning af disse Sogne ikke vil kunne undgaas. Undlod man det her, vilde man ikke med nogen Styrke kunne kræve det gennemført noget andet Sted. Afstanden mellem Kirkerne er ringe og Vejen mellem dem god. De to Sogne vil selv efter Sammenlægningen, hvad Folketallet angaar, være et af de smaa Præsteembeder.

Men naar jeg har sagt dette, er Grænsen for Enigheden mellem den højtærede Minister og mig ogsaa naaet. De kritiske Bemærkninger, jeg har at gøre, gælder altsaa ikke selve Sammenlægning i Almindelighed og heller ikke Sammenlægningen af de paagældende Sogneembeder, men derimod den Behandling, den paagældende Menighed og det Menighedsraad, der paa Menighedens Vegne har forhandlet med Ministeriet, har været Genstand for fra Ministeriets Side. Den højtærede Minister sagde forleden, at Ministeriet havde vist Menigheden Venlighed. Jeg maa meget beklage, at den højtærede Minister viste Venlighed dér, jeg kan forsikre ham om, at den er ikke blevet paaskønnet. Hvorledes han saa bliver bedømt, hvor han optræder mindre venligt, slaar min Tanke ikke til til at frembringe Forestillingen om. Men den Venlighed, som Ministeren nærmere har gjort Rede for, er ogsaa af en noget ejendommelig Art. Den bestod i, at man fra Ministeriets Side stillede Menigheden overfor to Forslag, Sammenlægning straks og midlertidig Sammenlægning. Nu vil jeg være den højtærede Minister